

Dohnal, Josef; Pospíšil, Ivo

Brněnské sympozium Problémy poetiky

Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity. X, Řada literárněvědné slavistiky. 2007, vol. 56, iss. X10, pp. [187]-189

ISBN 978-80-210-4274-2

ISSN 1212-1509

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/103065>

Access Date: 01. 12. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

INFORMACE A ZPRÁVY

BRNĚNSKÉ SYMPOZIUM *PROBLÉMY POETIKY*

Ve dnech 20.–21. října 2006 pořádal Ústav slavistiky FF MU mezinárodní vědecké sympozium *Problémy poetiky*, které v mnohém navázalo na tematiku, metodologii a problémové okruhy tradičních brněnských symposií a mezinárodních konferencí soustředěných na literární směry a žánry, tedy v podstatě na komparatistická a genologická studia i na interdisciplinaritu, otevřenou inspiraci novými postupy z jiných věd (filozofie, psychologie) a na nově budovanou síť areálových výzkumů. Z minulosti připomeňme alespoň konference rámcované jubileem Franka Wollmana (1988), Romana Jakobsona (1993), Alexandra Veselovského (1996) a Alexandra Puškina (1999) a na již tradiční a v zahraničí etablovanou řadu periodik *Litteraria Humanitas*. Zakladatelem série je Miroslav Mikulášek a Danuše Kšicová, kteří jsou s Ivem Pospíšilem také editory série; některé svazky vydávali i pověřeni editoři nebo koeditoři z Ústavu slavistiky, výjimečně byli koeditory také zahraniční spolupracovníci (Michael Moser a Stefan Newerkla, Institut für Slawistik, Universität Wien). Zatím vyšlo třináct svazků: *Litteraria Humanitas – Genologické studie I.*, Brno 1990. *Litteraria Humanitas II.*, Brno 1993. *Litteraria Humanitas III. Západ – Východ. Genologické studie*, Brno 1995. *Litteraria Humanitas IV. Roman Jakobson*, Brno 1996. *Litteraria Humanitas V. Západ a Východ II., Tradice a současnost (Literární směry a žánry ve slovanských a západních literaturách jako reflexe stavu světa)*, Brno 1998. *Litteraria Humanitas VI. Alexandr Veselovskij a dnešek*, Brno 1998. *Litteraria Humanitas VII. A. S. Puškin v evropských kulturních souvislostech*, Brno 2000. *Litteraria Humanitas VIII – Komparatistika – Genologie – Translatologie*. Krystyna Kardyni-Pelikánová, Brno 2000. *Litteraria Humanitas IX. Cesta k duši díla. Miroslav Mikulášek*, Brno 2001. *Litteraria Humanitas X. Slavistika a balkanistika*, Ivan Dorovský, Brno 2001. *Litteraria Humanitas XI. Crossroads of Cultures:*

Central Europe, Brno 2002. Litteraria Humanitas XII. Moderna – avantgarda – postmoderna, Brno 2003. *Litteraria Humanitas XIII. Austrian, Czech and Slovak Slavonic Studies in Their Central European Context*, Brno 2005.)

Společenský význam sympozia zdůraznila skutečnost, že se konalo pod záštitou hejtmana Jihomoravského kraje Stanislava Juránka, tehdejšího primátora Statutárního města Brna Richarda Svobody, Jeho Magnificence rektora Masarykovy univerzity Petra Fialy a děkana Filozofické fakulty MU Josefa Kroba. Badatelský a mezinárodní ráz sympozia – ovšem kromě samotných účastníků – podtrhlo to, že kromě hostitelské instituce, tj. Ústavu slavistiky, se na pořádání sympozia podílely odborné a stavovské organizace a sdružení *Ars Comparationis*, Česká asociace slavistů, Slavistická společnost Franka Wollmana a Komise slovanské poetiky a stylistiky při Mezinárodním komitétu slavistů. Na sympoziu jako zástupci zaštiťujících institucí vystoupili kancléř Masarykovy univerzity Jiří Nantl a proděkan FF MU Jan Zouhar, kteří ocenili práci Ústavu slavistiky jako tradičního mezinárodního badatelského centra, úlohu slavistiky v našem geopolitickém areálu a tradici brněnských poetologických konferencí. Vedoucí Ústavu slavistiky se nejprve v neformálním přivítání účastníků zmínil o Brně jako místu „stýkání a potýkání“ (F. Palacký) různých národů, kultur a tradic (sympozium se konalo v budově bývalé německé Vysoké školy technické, nyní budovy Lékařské fakulty MU se sochou T. G. M. v popředí, naproti chodil Masaryk do německého gymnázia, dnes Hudební fakulty JAMU, blízko místa, kde tvořili a psali mladičkový gymnazista Karel Čapek, rakouský spisovatel Robert Musil, světový matematik Kurt Gödel, Roman Jakobson, Milan Kundera, Jan Skácel, Ivan Blatný, Frank Wollman, Bachtinův oděský učitel Sergij Vilinskij, rajhradský mnich a katolický farář, autor prvních českých dějin ruské literatury

Alois Augustin Vrzal, resp. A. G. Stín aj.). Prezidentka symposia Danuše Kšicová hovořila o brněnských literárněvědných symposiích, vycházejících z komparatistických, genologických a interdisciplinárních tradic.

V úvodním příspěvku *Literární věda a literárněvědná slavistika* dnes se **Ivo Pospíšil** zmínil o krizi literární vědy, o slavistice, českém rodinném stříbře, které se dnes nachází na osudové metodologické křižovatce, a o potřebě nových přístupů, včetně inspirace jinými vědami a lepšími mezilidskými vztahy na poli vědy.

Zasedání pak probíhala ve dvou sekcích – *sekcí ruské literatury a sekci literární teorie a dalších národních literatur*.

Vystoupení v sekci ruské literatury otevřel **Stefan Simonek** (Wien); soustředil se na postmoderní ruskou literaturu – zvláště na intertextuální a interkulturní hru u Viktora Pelevina – a konstatoval, že čtenář už snad ani nemůže chápat její komplexitu. Tu pak nahrazuje vlastním chápáním textu, „vnitřní dislokaci smyslu“. Na jeho vystoupení navázala **Danuše Kšicová** (Brno) seznámením s výtvarným dílem Grigorije A. Musatova, který emigroval do ČR a jehož dílo pokračuje v narativní linii ruské moderny (jako blízkého mu literáta uváděla autorka především V. Chlebnikova). **Oldřich Richterek** (Hradec Králové) referoval o překladech Gumiljovových básní do češtiny. Po precizní analýze označil jako velmi zdařilé Kabíčkovy překlady, které zachovávají bohaté konotace originálních textů. Dvojice **Simona Koryčánková** a **Pavel Klein** (Brno) prezentovala referát o divadle a baletu poukazující na jeho hlavní rysy – orientální motivy, stylizaci, dekorativnost, dynamiku linií, ale již i na velký vliv dovedného uměleckého marketingu. **Galina Binová** (Brno) se koncentrovala na Charitonovovo místo v moderní ruské literatuře; přiřadila jej díky iracionálnosti, statické i zjednodušení v oblasti syžetu i jazyka k postnabokovovské tradici. **Ljudmil Dimitrov** (Sofia) ve svém vystoupení zaměřil pozornost na vzájemný vztah národního kódu a nadřazených kódů při recepci uměleckých děl – na příkladu Hamleta a Čackého demonstroval vzájemně ovlivňování evropského a slovanského sociokulturního prostoru, které představil jako výrazy dvou kultur – obščinné a individualistické. O symbolice, lyrizaci a o důrazu na obnovení morálních hodnot hovořila v souvislosti s analýzou Rasputinových novel **Marta Kováčová** (Banská Bystrica). Na znakový charakter literárního díla zaměřil pozornost **Zdeněk Pechal** (Olomouc) – na příkladu Puškinova Měděného jezdece uvedl možnosti polysemie vyplývající z tematizo-

vané dichotomie moře a břehu. Téma dichotomičnosti individuálního a masového zaujalo i **Janu Kostincovou** (Hradec Králové), která se zaměřila na možné interpretace sochy v Brodského poezii. **Olga Vjačeslavovna Červinskaja** (Černovcy) si za téma vybrala Puškinovy pohádky. Ukázala, jak lze každou z nich spojit s jiným archetypem i chromotopem, jak se do nich také promítá etická problematika (např. rodiny) i geografické realie. Specifický žánr vánoční povídky se stal předmětem úvah **Radky Hříbkové** (Praha), jež na řadě příkladů doložila, jakým vývojem tento tradiční žánr procházel v ruské literatuře v tvorbě mnoha spisovatelů. **Ivana Ryčlová** (Praha) hovořila o ruském postmoderním dramatu a koncentrovala pozornost na tzv. *реляционную драму*; v souvislosti s tímto žánrem zmínila absenci tradiční struktury dramatu i vnitřní svobodu vnímání, které považuje pro postmodernistické drama za charakteristické. **Eric Metz** (Gent) zaujal vystoupením o D. Balmontovi, v jehož poezii nachází dionýské tendence i touhu po prožitku jako výraz hledání ucelenosti a neohrazenosti jako dvou pro básníka důležitých hodnot. **Natalija Jurjevna Grjakalova** (Sankt Petěrburg) sledovala literaturu přelomu 19. a 20. století jako doklad krize starých literárních struktur – odtud pak podle ní pramení tendence k fragmentarismu, technice montáže, ztráta role syžetu např. u O. Dymova či A. Remizova. Role vodního živlu v tvorbě ruského a evropského, zejména pak anglického romantismu se stala vůdčím tématem příspěvku **Alexandra Andrejeviče Smirnova** (Moskva), který zvláště v obraze fontány (např. u Puškina) viděl zachycení pohyblivého principu života i možnost synestetického zobrazení látky. **Josef Dohnal** (Brno) promluvil o výrazném přechodu od racionálního k iracionálnímu v zobrazení psychiky hrdinů v prózách L. Andrejeva a S. N. Sergejeva-Cenského jako o dobové tendenci charakteristické i pro další autory. **Mária Gyöngyösi** (Budapešť) se pokusila hledat odpověď na otázku, proč básník pro své dílo vybírá jisté metrum, jistou formu a zaměřila se pak na možnosti využití méně obvyklých meter (amfibrach) v souvislosti s tematikou básní. Poezii Andreje Vozněnského představila ve svém vstupu **Helena Ulbrechtová** (Praha), a to z hlediska jeho obrazotvornosti i filozofického zaměření např. při zachycování jiným modelů světa v básních inspirovaných cestami mimo Rusko. **Eva Malenová** (Brno) promluvila o vlivu politických faktorů na texty uveřejňované v padesátých letech v dětském časopise *Mateřídouška*. Cyklus vystoupení v této sekci uzavřela **Natal'ja Kljujeva** (Moskva), která se zaměřila na ruskou rockovou poezii; pouká-

zala na její místo v literatuře a prezentovala výsledky versologického výzkumu zpracovaného na velkém souboru materiálu.

Sekcí literární teorie a dalších národních literatur zahájil **Joseph N. Rostinsky** (Tokio) anglicky proneseným referátem o Jakubu Demlovi, ve kterém charakterizoval paradoxní poetiku tohoto katolického inspirátora české avantgardy 20. a 30. let minulého věku. **Svetlana Pavlovna Macenka** (Lviv) v interdisciplinárním referátu ukázala na příkladu Mozarta průnik hudby a slova. **Ljudmila Dimitrova** (Sofia) zajímavě hovořila o české tradici v interpretaci díla Petka Todorova (M. Weingart, F. Wollman, S. Vilinskij), **Ivo Pospíšil** (Brno) mluvil o poetice dvou českých povídkových sborníků, které předznamenalou svou dobu (1963, 1985). **Miloslava Slavičková** (Lund) analyzovala ruské literární inspirace u Bohumila Hrabala, **Andrej Červeňák** (Nitra) reflektoval sen v paradigmatech umění a literatury. **Oksana Stěpanovna Levickaja** (Lviv) detailně pojednala o poetice žánru v románu Johna Fowlese *Francouzova milénka* (The French Lieutenant's Woman, 1969), **Milada Franková** (Brno) upozornila na rysy postmoderny v současných britských vyprávěcích způsobech, **Květuše Lepilová** (Olomouc) názorně představila svoji interdisciplinární koncepci trichotomie textu, obrazu a zvuku. **Azat Jeghiazarjan** (Jerevan) promluvil o tvorbě arménského básníka, oběti stalinských represí Jeghiše Čarence (1897–1937) v tradicích evropských literatur 20. století. V podnětném referátu

vyložil své pojetí **Aleksej A. Grjakalov** (Sankt-Petěrburg) v referátu *Poetika a „mentální mapy“ Evropy*. Referát **Nonny Kopystjanské** (Lviv) o kontextu jako kategorii v poetice románu přečetla Oľga Červinskaja (Černivcy). **Petr Kučera** (Plzeň) v sumarizujícím vystoupení hovořil o interkulturalitě literatury a její úloze v komparatistice. Brněnská **Pavlna Kuldánová** (Ostrava) se vrátila k tématu Jakobsonovy lingvistické poetiky, její kolega **Radomil Novák** (Ostrava) jenně analyzoval poezii a hudbu v historickém a estetickém kontextu a, last but not least, mladý slovenský literární vědec **Pavol Markovič** (Prešov) originálně vyložil modely narácí na příkladu Joyceova *Odyssea*.

V literárněteoretické sekci, kam byla také zařazena analýza děl jiné než ruské literatury, bylo dost času na bohatou a podnětnou, často temperamentní diskusi. Sympozium, které se konalo zásluhou všech účastníků ve velmi příjemné, ale současně živé, tvůrčí, invenční atmosféře, uzavřel I. Pospíšil a D. Kšicová. Někteří účastníci se pak v doprovodu tajemníka sympozia J. Dohnala zúčastnili exkurze do slavkovského zámku a na slavkovské bojiště k Mohyle míru.

Mezinárodní symposium *Problémy poetiky* je další z řady brněnských poetologických symposií vycházejících z brněnské komparatisticko-genologické školy, jež mají širokou mezinárodní reflexi. Materiály sympozia včetně příspěvků těch, kteří se na symposium nemohli dostavit, budou publikovány v periodické sérii *Litteraria Humanitas*.

Josef Dohnal – Ivo Pospíšil

PŘIPOMÍNKA SKUPINY WIERZBAK

Léta běží a kdysi rozjívění a bouřliví studenti a mladí básníci a prozaici se stali „staršími pány“. To platí i členech polské literární skupiny *Wierzbak* (podle řeky v jedné čtvrti v Poznani), která se v myslích poznaňských studentů začala rýsovat od roku 1955 a o rok později ji ti nejagilnější založili. V onom šestapadesátém roce vyhráli pozdější „wierzbakovci“ všechny ceny v literární soutěži časopisu *Wyboje* a v roce 1957 se objevily tiskem nejen jejich práce, ale i programové texty (vyšly v novinách *Gazeta Poznańska* a napsal je R. Danecki). Mladí literáti měli rovněž svoji poetickou kavárnu *Wrzos*, spolupracovali se členy skupiny malířů *R-55*, s nimiž organizovali společná vystoupení (tzv. *witryny literacko-plastyczne*). Skupina *Wierzbak* také organizovala celopolské Poznaňské básnické listopady (konají se dodnes jako akce oblastní pobočky spisovatelské organizace), na nichž

se oceňovali a oceňují debuty, nejlepší knihy a autoři v soutěži jedné básně (je to dodnes úctyhodná řada velmi známých autorů, kteří jako účastníci či porotci v Poznani byli) a vydala dva almanachy *Liść czlowieka* (1957) a *Wynikanie* (1959). Charakteristickými knížkami pro onu dobu byly práce *Lumpenezje* (1960) **Mariana Grześcaka**, *Niepegoda* (1957) a *Zamknięcie krajobrazu* (1960) **Józefa Ratajczaka**, *Czarny sześcián ciszy* (1958) **Ryszarda Daneckého** a *Afryka poety* (1958) **Eugeniusze Wachowiaka**.

Programové manifesty hovořily o „spění k současnému umění“, „obraně básnického racionalismu“, do centra pozornosti umisťovaly básnický obraz kontrolovaný intelektem tvůrce, důležité nebylo „bohatství nevědnicích metafor a přirovnání“, nýbrž jejich „poznávací objevnost“. Kritici zase podtrhovali konstruktivistické a urbanistické prvky